

Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κυρού Ιεζεκιήλ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Στο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο Αγίων Δώδεκα Αποστόλων Κόκκινη Εκκλησιά Καρδίτσας, την Πέμπτη 23 Ιουλίου 2026, επί τη ιερά μνήμη του αγίου και ενδόξου προφήτου Ιεζεκιήλ, τελέσθηκε η ακολουθία του Όρθρου και η Θεία Λειτουργία.

Προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος** τέλεσε ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού πρ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

κυρού Ιεζεκιήλ – καθότι κατ’ αυτή την ημέρα ο μακαριστός Αρχιερέυς ήγαγε τα ονομαστήριά του.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης πρ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρός Ιεζεκιήλ γεννήθηκε στην Καλαμάτα την 4η Οκτωβρίου 1874 και κατά κόσμον, ονομαζόταν Παναγιώτης Φ. Στρούμπος. Μετά τις γυμνασιακές του σπουδές ανέλαβε τη διεύθυνση των εμπορικών επιχειρήσεων του πατέρα του και για εμπορικούς λόγους επισκέφθηκε την Ρωσία, την Ρουμανία και την Τουρκία.

Πνεύμα όμως ζωηρό και ανήσυχο ο Παναγιώτης Στρούμπος, παράλληλα με το εμπόριο, ασχολούνταν με τα γράμματα και την δημοσιογραφία, δημοσιεύοντας ανταποκρίσεις και άρθρα στις αθηναϊκές εφημερίδες «Παλλιγγενεσία», «Καιροί», «Ανατολή» κ.α.

Επίσης εγγράφεται στην Θεολογική Σχολή και την Νομική του Πανεπιστημίου

Αθηνών και το 1905 παίρνει το πτυχίο και των δύο Σχολών. Κατόπιν εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Βελανιδιάς Καλαμάτας από τον Μητροπολίτη Μεσσηνίας Μελέτιο και πήρε το όνομα Ιεζεκιήλ Βελανιδιώτης. Στη συνέχεια χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος (Αρχιμανδρίτης) και αναλαμβάνει προϊστάμενος του ιερού ναού Χρυσοσπηλιώτισσας Αιόλου, στην Αθήνα. Αργότερα κατά την παραμονή του στην Τεργέστη της Ιταλίας αναλαμβάνει προϊστάμενος του ιερού ναού της εκεί ελληνικής κοινότητας.

Κατά τον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο ήρθε στην Ελλάδα και υπηρέτησε ως εθελοντής στρατιωτικός ιεροκήρυκας και έλαβε μέρος στις εκστρατείες της Σερβίας και Μικράς Ασίας με αποτέλεσμα να τραυματιστεί. Για το λόγο αυτό τιμήθηκε με τον πολεμικό σταυρό ανδρείας Β΄ τάξεως, με το μετάλλιο στρατιωτικής αξίας Δ΄ τάξεως και με τον αργυρό σταυρό του Σωτήρος.

Τον Οκτώβριο του 1924 εξελέγη Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος. Στην Μητρόπολη

αυτή ανέπτυξε πλούσια θρησκευτική, κοινωνική, πνευματική κ.λπ. δράση. Ίδρυσε στην Καρδίτσα το φιλόπτωχο ταμείο «Άγιος Σεραφείμ» με σκοπό την παροχή βοήθειας σε απόρους, την χορηγία συσσιτίων σε φτωχούς, την προικοδότηση απόρων κοριτσιών κ.λπ. Ίδρυσε επίσης την ταπητουργική σχολή Καρδίτσης, τον σύλλογο Λαϊκής Βιβλιοθήκης «Η Αθηνά», το παλαιό Νοσοκομείο Καρδίτσης σε οικόπεδο της ιεράς μονής Κορώνης, το Σανατόριο και τις παιδικές κατασκηνώσεις.

Όπως και πρώτα ως λαϊκός, έτσι και τώρα ως ποιμενάρχης συγγράφει και δημοσιεύει σε περιοδικά και εφημερίδες πλήθος μελετών και άρθρων επί ιστορικών, θεολογικών, κοινωνικών, νομικών κ.α. θεμάτων, τα περισσότερα από τα οποία συγκεντρώθηκαν και εκδόθηκαν σε τέσσερις τόμους, με τίτλο «Έργα και Ημέραι».

Εξεδήμησε εις Κύριον τον Σεπτέμβριο του 1953, αφού είχε υποβάλει την παραίτησή του δύο χρόνια περίπου νωρίτερα, υπέρ του Μητροπολίτου Ζιχνών Κυρίλλου, ο οποίος είχε διατελέσει Πρωτοσύγκελλός του.

